

[Pürschel.]

om Villien ikke er af den Beskaffenhed, at vi i øvrigt vil respektere den paa Rettens Omraade, saa skal man altsaa hergaa frem efter Lovens Regler. Dette Lovforslag tilsigter overhovedet at skabe et Udenværk, om jeg saa maa sige, udenfor Straffeloven, et Forværk, som siger, at her er visse faktiske Sikringer, vi vil skabe mod Misbrug udover den Sikring, som vi allerede nu har, og som ligger deri, at Straffeloven sætter Straf for at indespærre en Person som sindssyg, naar han ikke er det.

I det følgende vil jeg kun omtale de sindssyge, for det er efter min Mening der, at Problemet ligger. For de aandssvages Vedkommende ligger Problemet paa helt andre Omraader; der er ikke den Fare for Misbrug, som der er, hvor det drejer sig om Sindssygdom.

Der er i Lovforslaget eller snarere i Motiverne forudsat en Ordning, som jeg ikke synes, at Lovforslaget i Virkeligheden tilsigter at skabe; men jeg vil gerne spørge, om det er Meningen, at man vil skabe den, nemlig den Ordning, at ingen Klinik skal være berettiget til at tvangstilbageholde sindssyge, medmindre Klinikken er forsynet med Autorisation. Det forudsættes i Virkeligheden, at dette er Meningen, og jeg kunde tænke mig, at man vilde ind paa en saadan Ordning, men det fremgaar ikke klart af Lovforslaget, at man vil den Vej.

I Øjeblikket kræves der ikke nogen Autorisation til at oprette Klinik for at behandle sindssyge. Enhver Sindssyge læge kan aabne sin Klinik og der modtage Patienter og ogsaa tilbageholde disse Patienter mod deres Villie. Det kan gøres paa den Maade, som jeg har hørt om, at man for Mandfolks Vedkommende tager Bukserne fra dem; saa er de forhindret i at gaa ud, i hvert Tilfælde kommer de ikke ret langt. Nu kan man altsaa tænke sig at skabe den Ordning, at der skal Autorisation til. Derved kan man ikke skabe Sikkerhed mod Misbrug alligevel, men nogen Værdi vil det naturligvis have.

Jeg vil gerne lige nævne de straffetlige Regler, som i den nye Straffelov sikrer mod den uberettigede Tilbageholdelse af sindssyge. Det er navnlig i § 261, 2det Stykke, der er Tale om, at nogen uberettiget holdes i Forvaring som sindssyg eller aandssvag. Straffen derfor er fra 1 til 12 Aar. De, der kender den nye Straffelovs Strafferammer, vil se, at der

her er Tale om en meget streng Straf. Det er altsaa en Forseelse, som regnes for farlig, saaledes at den bør imødegaas med en kraftig Straffetrusel. § 262 taler om grov Uagtsomhed, og Straffen derfor er Bøde, Hæfte eller Fængsel indtil 1 Aar.

Det Lovforslag, vi staa overfor, hviler i det store og hele paa Kommissionsbetænkningen, og dens Synspunkter, saaledes som de findes udtrykt Side 18 i Betænkningen, kan tiltrædes. Jeg har allerede nævnt det og skal derfor ikke citere den Udtalelse, der staa Side 18 i 3die Stykke, men gaa over til det, som staa Side 22, hvor man saa udformer det nærmere. Der siger Kommissionen, at dens Opfattelse er,

„at der ikke bør stilles for store Krav, naar der er Spørgsmaal om Indlæggelse, men at der maa lægges Vægt paa, at der træffes Forholdsregler imod, at nogen uberettiget tilbageholdes paa Hospitalerne“.

Det er let at forstaa, hvorledes Kommissionen er kommet til den Betragtning, nemlig ud fra Understregningen af det ene af de Hensyn, som jeg nævnte før, Hensynet til, at man maa kunne faa Folk ind paa et Sindssygehospital; men jeg er ikke sikker paa, at Betragtningen her er rigtig, for det er jo ganske indlysende, at allerede selve Indlæggelsen kan være af ganske afgørende Betydning for en Mand.

Tag en Forretningsmand, eller tag en kendt offentlig Personlighed eller en Embedsmand, eller tag næsten hvem som helst, og man vil se, at allerede dette, at den paagældende mod sin Villie indlægges paa et Sindssygehospital — selv om han maaske efter en Maaned eller to kommer ud igen — vil kunne virke undergravende paa hans Stilling i lang Tid, maaske for bestandig. Derfor er det rigtige efter min Mening, at der ogsaa ved Indlæggelsen bør stræbes efter de bedst mulige Garantier.

Jeg vil dernæst gerne omtale de Regler, der er opstillet i Lovforslaget, idet jeg først vil omtale de ikke-farlige sindssyge og derefter de farlige.

Reglerne med Hensyn til de ikke-farlige er blevet gennemgaaet udførligt af den ærede Ordfører for Venstre, og jeg skal derfor ikke gaa saa nøje ind paa dem, idet det jo paa disse rent saglige Omraader ikke er nødvendigt at gentage hindanden.

Med Hensyn til den i § 2, 2det Stykke, omtalte Tvangsindlæggelse krævede Kommissionens Udkast kun, at Lægens Skøn skulde gaa ud paa, at det var uforvarsligt at undlade at foretage Indlæggelsen, me-